

защото както му се смѣте днесъ, така ще се червите предъ него утре!

Той отиде при масата, взе подаръцитѣ и ми ги подаде.

— Вземи, Дочко Ламбевъ. Днесъ ти си щастливиятъ, защото напълно заслужено по-

лучавашъ подаръкъ, а и азъ съмъ щастливъ, че виждамъ едно момче, което е тръгнало по моя пжтъ.

Азъ покорно посегнахъ и поехъ подаръка. Тишина царѣше наоколо.

Добри Немировъ

ДЪДО КОЛЕДА

Дъдо Коledo, ти вредъ обикаляшъ тоя свѣтъ. Съ дарове безброй въ торбата всѣка зима, зная азъ, идвашъ ти при насъ, децата, въ полунощенъ късенъ часъ. Тазъ година, зная, пакъ ти ще дойдешъ въ студъ и снѣгъ.

Чака мойто мило братче да получи ново влакче. И сестричката ми Лалка

иска да ѝ донесешъ кукличка, нали е малка. Донеси имъ, ако щешъ! А пъкъ азъ за тая зима бихъ жалалъ кѣнки да имамъ. Но подаръкъ днесъ не ща, че война е по свѣта. Ехъ, да може тазъ година да ни донесешъ съ торбата миръ на нашата родина и за всички по земята!

Лжчезаръ Станчевъ

